

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะในการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา

สังกัดกรุงเทพมหานคร

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติและความคิดเห็นเกี่ยวกับการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครของผู้บริหารส่วนกลาง ศึกษาพิเศษ ครูใหญ่และครูประจำชั้นหรือครูแนะแนว เพื่อเสนอแนะแนวทางการจัดโครงการแนะแนวสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็น ๒ ส่วนด้วยกัน คือ ส่วนที่ ๑ เป็นสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ ๒ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า ซึ่งแบ่งระดับความคิดเห็นเป็น ๕ ระดับ สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบต่องานแนะแนวและการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นการให้ทำเครื่องหมายไขว้ข้อความลงในช่องว่าง และคำถามปลายเปิด เนื่องจากแบบสอบถามมี ๔ ชุด ใช้กับกลุ่มบุคคล ๔ กลุ่ม กล่าวข้างต้น ซึ่งรายละเอียดในแบบสอบถามแต่ละฉบับบางเรื่องจะเหมือนกัน บางเรื่องจะแตกต่างกันในรายละเอียดย่อย ประชากรที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้บริหารส่วนกลางจำนวน ๕ คน ศึกษาพิเศษจำนวน ๒๔ คน ครูใหญ่และครูประจำชั้น โดยใช้โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้ง ๒๔ เขต แบ่งเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ครูใหญ่ที่อยู่ในโรงเรียน ขนาดเล็ก ๒๔ คน ขนาดกลาง ๒๔ คน และขนาดใหญ่ ๒๔ คน รวมจำนวน ครูใหญ่ทั้งสิ้น ๗๒ คน จาก ๗๒ โรงเรียน และครูประจำชั้นหรือครูแนะแนวคิดร้อยละ ๑๐ จากโรงเรียนขนาดเล็ก ๖๐ คน ขนาดกลาง ๔๖ คน และขนาดใหญ่ ๗๐ คน จากโรงเรียนจำนวน ๗๒ โรงเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล ในตอนที่ ๑ เป็นการคำนวณโดยวิธีการตรวจนับจำนวนตัวอย่างประชากร จำแนกตามตำแหน่งงานที่รับผิดชอบ ขนาดโรงเรียน อายุราชการ เพศ และระดับการศึกษา ตอนที่ ๒ เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบต่องานแนะแนว การจัด

โครงการแนะแนว ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา
ศึกษา วิเคราะห์ความคิดเห็นโดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(Standard Deviation) ของค่าขอบเขตมาตราประเมินค่า (Rating Scale)
ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง ๔ กลุ่ม ทอนสุกท้ายสรุปรวมเรียงลำดับความคิดเห็น ปัญหาอุปสรรค
และข้อเสนอแนะในการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา จากมากไปหาน้อย

สรุปผลการวิจัย

ก. ความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบและการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียน
ประถมศึกษาของกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบและการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียน
ประถมศึกษาของผู้บริหารส่วนกลาง สรุปได้ดังนี้ คือ

๑.๑ หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้บริหาร ผู้บริหารส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในความรับ
ผิดชอบของตน เกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและการให้ความช่วยเหลือแก่ทางโรงเรียนในด้านการจัด
โครงการแนะแนวยังไม่มากเท่าที่ควร ควรจะได้ปฏิบัติและให้ความช่วยเหลือแก่ครูและโรงเรียนให้
มากขึ้น ในด้านการกำหนดนโยบายและเป้าหมายที่แน่ชัดสำหรับให้โรงเรียนได้ปฏิบัติเป็นที่ปรึกษา
ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใหญ่ดำเนินการจัดโครงการแนะแนวขึ้นในโรงเรียนโดยเร็ว ให้ความสำคัญ
ต่อการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนมากขึ้น ติดตามการปฏิบัติงานของโรงเรียนทุกระยะ จัดสรร
ครูแนะแนว งบประมาณและเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับงานแนะแนวให้มากขึ้นกว่าเดิม ส่งเสริมให้
ครูใหญ่และคณะครูได้เพิ่มพูนความรู้ด้านการแนะแนวด้วยการประชุม สัมมนา อบรม และทำการ
วิจัยค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาการแนะแนวในโรงเรียน เพื่อจะได้วางแผนปรับปรุงงานแนะแนวของโรงเรียน
ให้ก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

๑.๒ ความคิดเห็นต่อการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียน ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความ
เห็นสอดคล้องต่อกันในหลักการที่ว่า โครงการแนะแนวช่วยให้งานด้านวิชาการของโรงเรียนสำเร็จ
ได้ตามเป้าหมาย ช่วยให้การเรียนการสอนดีขึ้น จึงเห็นว่า ควรจัดโครงการแนะแนวให้ครบทุก
โรงเรียน และมีครูแนะแนวที่มีความรู้ทักษะ และมีประสบการณ์ในคำแนะนำมาโดยเฉพาะให้ประจำ
โรงเรียนละ ๑ คน สรุปได้ว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นด้วยกับความสำเร็จของการจัดโครงการแนะแนว

ในโรงเรียนประถมศึกษาเป็นอย่างยิ่ง และยิ่งเห็นต่อไปอีกว่าฝ่ายบริหารนั้นควรให้การสนับสนุนในการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนทุก ๆ ด้านให้มากขึ้น เท่าที่เป็นมานั้น ผู้บริหารยังให้ความสำคัญน้อยและการให้ความช่วยเหลือก็อยู่ในวงจำกัดอีกด้วย

๒. ความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบและการจัดโครงการแนะแนวโรงเรียนประถมศึกษา ของศึกษานิเทศก์ สรุปได้ดังนี้

๒.๑ หน้าที่ความรับผิดชอบของศึกษานิเทศก์ ศึกษานิเทศก์ได้ปฏิบัติหน้าที่ของศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือด้านการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาได้มาก และ ควรจะได้มีการปฏิบัติการในต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ให้มากขึ้น ได้แก่ เป็นผู้ดำเนินการจัดโครงการแนะแนวขึ้นในโรงเรียนตามนโยบายและ เป้าหมายของสำนักการศึกษากรุงเทพมหานครกำหนดไว้ โดยร่วมมือกับครูใหญ่และคณะครูในโรงเรียนจัดโครงการแนะแนวขึ้นอย่างใกล้ชิด ช่วยชี้แจงให้ครูใหญ่และคณะครู เห็นความสำคัญของการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียน รับฟังปัญหา และให้ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาแก่ทางโรงเรียนให้มากขึ้น หากทางให้ครูใหญ่และคณะครู เพิ่มทุนความรู้ด้านแนะแนวอยู่เสมอ ให้รู้จักผลิตและใช้ เครื่องมือทดสอบทางคำแนะนำอยู่เสมอ

๒.๒ ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์ที่มีต่อการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถม นั้น ศึกษานิเทศก์ส่วนใหญ่เห็นว่าโรงเรียนควรจัดโครงการแนะแนวขึ้นให้ครบทุกโรงเรียน และให้มีครูแนะแนวอย่างน้อย ๑ คน ซึ่งจะต้องเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมทางคำแนะนำมาเป็นอย่างดี จัดสรรงบประมาณสำหรับกิจการแนะแนวให้เพียงพอ สนับสนุนให้โรงเรียนจัดบริการแนะแนวเพื่อนักเรียนให้มากขึ้น สรุปได้ว่า ศึกษานิเทศก์ส่วนใหญ่เข้าใจหลักการ ความสำคัญและความจำเป็นของการจัดโครงการแนะแนวขึ้นในโรงเรียนประถมศึกษา และเห็นว่าผู้บริหารควรให้การสนับสนุนค้ำชูบุคลากรงบประมาณ ตลอดจนการกำหนดนโยบายที่แน่ชัด ส่งเสริมและเร่งรัดให้ศึกษานิเทศก์ได้ปฏิบัติหน้าที่ให้มากขึ้น

๓. ความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบและการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา ของครูใหญ่ สรุปได้ดังนี้

๓.๑ หน้าที่ความรับผิดชอบของครูใหญ่ ครูใหญ่ส่วนมากปฏิบัติหน้าที่ของคณะไ้มาก ในด้านการกำหนดจุดมุ่งหมาย วางนโยบายและเป้าหมายของการจัดโครงการแนะแนว เป็นผู้ริเริ่มการจัดโครงการแนะแนวขึ้นในโรงเรียนตามความต้องการและความจำเป็นของนักเรียน เป็นผู้กำหนดบทบาทของครูแนะแนว และเป็นผู้นำในทางปฏิบัติงานแนะแนวร่วมกับครูในโรงเรียน มีการสำรวจปัญหาของนักเรียน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูแนะแนวจัดบริการต่าง ๆ ในโรงเรียนและมีการวัดผลประเมินผลการให้บริการต่าง ๆ ของโรงเรียนอยู่เสมอ ๆ

๓.๒ ความคิดเห็นของครูใหญ่ที่มีต่อการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา นั้น ครูใหญ่ทั้งหมดเห็นว่า ทุกโรงเรียนควรจัดโครงการแนะแนวขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน เพราะเป็นโครงการที่จำเป็นต่อกระบวนการเรียนการสอน จึงเห็นว่าโรงเรียนควรจัดและขยายบริการแนะแนวให้มากขึ้น โดยพิจารณาให้ความช่วยเหลือด้านครูแนะแนว งบประมาณ เครื่องมือ เครื่องใช้สำหรับงานแนะแนวให้เพียงพอ เพื่อให้งานด้านโครงการแนะแนวของโรงเรียนก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๔. ความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบและการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา ของครูประจำชั้นหรือครูแนะแนว สรุปได้ดังนี้

๔.๑ หน้าที่ความรับผิดชอบของครูประจำชั้น ครูประจำชั้นส่วนมากได้ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไ้มาก หรือมีความเข้าใจในค่านหลักการ จุดมุ่งหมายและการให้ความร่วมมือช่วยเหลืองานแนะแนวแก่ทางโรงเรียนไ้มาก เช่น รวบรวมข้อมูลนักเรียน ศึกษาพฤติกรรมของนักเรียน ติดตามประเมินผลการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียน ติดตามผู้ปกครองร่วมมือกับคณะครูในการแก้ปัญหาและให้ความช่วยเหลือเด็กอย่างใกล้ชิด สรุปได้ว่า ครูประจำชั้นส่วนใหญ่หรือเกือบทั้งหมดได้ทำหน้าที่ของครูประจำชั้นและครูแนะแนวในความรับผิดชอบอยู่ในเกณฑ์สูงมาก แต่ในค่านนโยบายหรือการวางแผนปฏิบัติงาน ค่านแนะแนวของครูร่วมกับผู้บริหารโรงเรียนมีน้อยมาก ทำให้ไม่เข้าใจในค่านนโยบายและจุดมุ่งหมายของโรงเรียนที่แน่ชัด อาจทำให้การปฏิบัติงานผิดเป้าหมายไ้มาก

๔.๒ ความคิดเห็นของครูประจำชั้นที่มีต่อการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา ครูประจำชั้นส่วนมากเห็นว่าโรงเรียนควรจัดโครงการแนะแนวขึ้นในโรงเรียนเป็น

อย่างยิ่ง เพราะโครงการแนะแนวมีความสำคัญและมีความจำเป็นสำหรับการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนไ้มาก และนักเรียนส่วนใหญ่ก็ให้ความสำคัญต่อบริการแนะแนวของโรงเรียนอยู่แล้ว สรุปได้ว่า ครูประจำชั้นส่วนใหญ่เห็นด้วยกับหลักการแนะแนวและสนับสนุนให้โรงเรียนจัดโครงการแนะแนวขึ้นในโรงเรียนประถมศึกษาแทบทั้งสิ้น

ข. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ในการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พอสรุปได้ดังนี้

๑. ผู้บริหารส่วนกลาง เห็นว่าปัญหาสำคัญในการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาขณะนี้อยู่ที่เรื่องอัตรากฎแนะแนวมีไม่เพียงพอ และที่ปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบันนี้ก็ไม่ค่อยได้ผล เนื่องจากครูแนะแนวมีชั่วโมงสอนมากเกินไป นอกจากนี้ยังเห็นว่าครูแนะแนวควรจะได้รับ การเพิ่มพูนความรู้ ด้านแนะแนวให้มากขึ้น ให้ความร่วมมือและสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บริหารโรงเรียน ครูประจำชั้นหรือครูแนะแนว และคณะครูในโรงเรียนให้มากขึ้น เพื่อให้การทำงานด้านแนะแนวของโรงเรียนเป็นไปโดยราบรื่นและก้าวหน้า ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารส่วนกลางเห็นว่า ไม่มีปัญหามากนัก เพราะผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดโครงการแนะแนว มองเห็นคุณประโยชน์ที่จะได้รับและสนับสนุนส่งเสริมให้ครูและโรงเรียนจัดโครงการแนะแนว ปัญหาเกี่ยวกับคณะครูในโรงเรียนเห็นว่าคณะครูส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแนะแนวอยู่มาก ด้านอื่น ๆ คณะครูส่วนใหญ่มีความสามัคคีและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานมาก ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน ผู้บริหารเห็นว่า การสำรวจปัญหาและความต้องการของนักเรียนยังทำกันน้อย จึงทำให้การจัดบริการแนะแนวอาจไม่ตรงกับความต้องการของนักเรียนได้ และนักเรียนส่วนใหญ่เห็นประโยชน์ของบริการแนะแนวที่โรงเรียนจัดให้ไ้มาก ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียนนั้น ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนเท่าที่ควร ในด้านการจัดกิจกรรมแนะแนวต่าง ๆ ผู้ปกครองขาดความเชื่อถือและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียนมาก ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนที่สำคัญ ได้แก่ ขาดห้องสำหรับทำเป็นห้องแนะแนว และห้องปฏิบัติการอื่น ๆ ขาดอัตรากำลังครูแนะแนวขาดเจ้าหน้าที่และเครื่องมือสำหรับงานแนะแนวที่เพียงพอ ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีขาดเอกสารและงานวิจัยที่จะส่ง เสริมความรู้ด้านแนะแนวให้กับผู้บริหารโรงเรียนและคณะครูในโรงเรียนให้

มากขึ้น ตลอดจนขาดความร่วมมือจากบุคคลภายนอกที่จะมาช่วยทำงานแนะแนวของโรงเรียนได้สำเร็จตามเป้าหมายได้มากนัก

๒. ศึกษานิเทศก์ ส่วนใหญ่เห็นตรงกันกับผู้บริหารส่วนกลาง เกี่ยวกับปัญหาครูแนะแนวมีชั่วโมงสอนมากเกินไป ขาดความรู้และประสบการณ์ทางด้านแนะแนวที่เพียงพอ ส่วนคณาจารย์ ครูแนะแนวมีความพร้อมคืออยู่แล้ว ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่เข้าใจหลักการของการแนะแนวคืออยู่แล้ว ไม่เป็นอุปสรรคหรือมีปัญหาแต่อย่างใด ปัญหาเกี่ยวกับคณะครูในโรงเรียนส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องแนะแนว และมองไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ของบริการแนะแนวที่โรงเรียนจัด ขาดความร่วมมือกับทางโรงเรียนอย่างจริงจังหรืออาจจะชั่วโมงสอนมากเกินไปจนทำให้ครูปฏิบัติงานได้ไม่เต็มที่ ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนศึกษานิเทศก์เห็นว่า ปัญหาใหญ่อยู่ที่การสำรวจข้อมูลจากนักเรียนได้ไม่ตรงกับความเป็นจริง และโรงเรียนขาดการสำรวจปัญหาและความต้องการของนักเรียนกันอย่างจริงจัง จึงไม่ทราบสาเหตุและปัญหาที่แท้จริงของนักเรียน ทำให้การจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนไม่ตรงกับความต้องการของนักเรียนโดยส่วนรวมได้ ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียน ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน ไม่สนใจกิจกรรมที่โรงเรียนจัด ไม่ยอมรับและไม่เชื่อถือคำแนะนำของทางโรงเรียน ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียน ศึกษานิเทศก์ เห็นตรงกันว่า ปัญหาสำคัญของการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนก็คือ ปัญหาขาดแคลนครูแนะแนว เจ้าหน้าที่แนะแนว ห้องแนะแนวและอุปกรณ์สำหรับกิจการแนะแนว ไม่มีเวลา สถานที่จัด ตลอดจนงบประมาณที่เพียงพอสำหรับจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนได้

๓. ครูใหญ่ ครูใหญ่ส่วนมากมีความเห็นตรงกันกับผู้บริหารส่วนกลาง ศึกษานิเทศก์ เกี่ยวกับจำนวนครูแนะแนวมีไม่เพียงพอ มีชั่วโมงสอนมากเกินไป ขาดความรู้ความชำนาญทางด้านแนะแนวมาโดยเฉพาะ ส่วนคณาจารย์ ครูแนะแนวมีความพร้อมคืออยู่แล้ว ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารโรงเรียนนั้นครูใหญ่ส่วนมากเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความพร้อมมากอยู่ในเกณฑ์ดีในทุก ๆ ด้าน ปัญหาเกี่ยวกับคณะครูในโรงเรียน คณะครูส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีปัญหาอะไร เนื่องจากส่วนใหญ่เข้าใจหลักการแนะแนวได้ดีพอสมควรและให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนและครูแนะแนวคืออยู่แล้วเป็นส่วนมาก ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน ครูใหญ่ส่วนมากเห็นว่าไม่มีปัญหามากนัก จะมีปัญหาอยู่บ้างก็

เพียงนักเรียนส่วนมากมีพื้นฐานการ เรียนค่อยข้างต่ำ ไม่เห็นคุณค่าประโยชน์ของการแนะแนว นักเรียนมักไม่ให้ข้อมูลที่แท้จริงแก่ครูแนะแนว และบางที่โรงเรียนก็ขาดการสำรวจปัญหาและความต้องการของนักเรียนอยู่มากทีเดียว ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียน ครูใหญ่เห็นว่า ผู้ปกครองนักเรียนส่วนมากไม่สนใจบทเรียนของตนเท่าที่ควร พบว่าเป็นปัญหามากทีเดียว ส่วนค่านอื่น ๆ ก็มีปัญหายูบบ้างไม่มากนัก ได้แก่ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ ไม่สนใจกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัด นอกจากนี้ยังไม่เชื่อถือและยอมรับข้อเสนอแนะของทางโรงเรียนอีกด้วย

ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียน ครูใหญ่ส่วนมากเห็นว่า สิ่งที่เป็นปัญหาสำคัญสำหรับการแนะแนวของโรงเรียน ได้แก่ปัญหาขาดแคลนแบบสอบถาม และข้อทดสอบมาตรฐานที่จำเป็น ขาดเจ้าหน้าที่แนะแนว ขาดวัสดุเครื่องใช้ งบประมาณ สถานที่จัด และเวลาที่จะจัดบริการแนะแนวให้นักเรียน ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี ขาดตำแหน่งครูแนะแนว ขาดเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการแนะแนวสำหรับเพิ่มพูนความรู้ให้กับครูแนะแนวและคณะครูที่เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตามผลนักเรียนยังทำกันน้อยมาก ควรจะทำกันให้มากขึ้นกว่านี้ เพราะเป็นทางเดียวที่จะสามารถตรวจสอบความก้าวหน้าหรือความล้มเหลวของการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาได้เป็นอย่างดี

๔. ครูประจำชั้น ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ปัญหาเกี่ยวกับครูแนะแนวนั้น เป็นปัญหากลาง เป็นปัญหาไม่มากนัก ซึ่งความคิดเห็นนี้ไม่ค่อยสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้บริหารส่วนกลาง ศึกษาพิเศษ และครูใหญ่ ในด้านที่ว่า ครูแนะแนวมีชั่วโมงสอนมากเกินไปหรือไม่เข้าใจหลักการและจุดมุ่งหมายของการแนะแนว ไม่มีความรู้และทักษะทางด้านแนะแนวที่ถูกต้อง เมื่อพิจารณาจากความเห็นของครูประจำชั้นแล้ว มีความเห็นว่าครูแนะแนวหรือผู้ที่ทำหน้าที่แนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพฯ เทพมหานครในปัจจุบัน มีความพร้อมในเรื่องนี้อยู่มากที่สุดทีเดียว ซึ่งก็เชื่อว่าจะ เป็นผลดีต่อการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนให้ก้าวหน้าต่อไป ปัญหาที่เกี่ยวกับผู้บริหารโรงเรียน ครูประจำชั้นมีความเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความพร้อมที่อยู่แล้วในด้านการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียน หากแต่ว่าในทางการปฏิบัติยังทำได้ไม่จริงจังมากนัก เช่น การวางแผน การให้การสนับสนุนส่งเสริมแก่ครูในโรงเรียนได้มากเท่าที่ควร ควรจะจัดให้มีและส่งเสริมงานแนะแนวในโรงเรียนให้ก้าวหน้าอย่างเต็มที่ ปัญหาเกี่ยวกับคณะครูในโรงเรียน

ครูประจำชั้น ส่วนใหญ่เห็นว่าไม่มีปัญหา มาก จะมีอยู่บ้างก็แค่แก่ คณะครูบางคนไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ของบริการแนะแนว ไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมแนะแนว ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานแนะแนวที่ตีพอ ปัญหานอกจากนี้ คณะครูมีความพร้อมที่อยู่แล้วปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน ครูประจำชั้นส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันมากกับครูใหญ่และศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับนักเรียน ไม่เห็นความสำคัญของการแนะแนว ไม่ให้ความร่วมมือเกี่ยวกับข้อมูล และมีก้นักปัญหาด้วยตนเองมากกว่าขอคำปรึกษาจากครูแนะแนว โรงเรียนขาดการสำรวจปัญหาและความต้องการของนักเรียนอย่างจริงจัง และทั่วถึง นอกจากนี้นักเรียนบางคนไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ของบริการแนะแนวที่โรงเรียน จัดปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียน ครูประจำชั้นส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ผู้ปกครองนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน ไม่สนใจและไม่เอาใจใส่บุตรหลานของตนอย่างเพียงพอ ไม่เชื่อถือและไม่ยอมรับข้อเสนอแนะของโรงเรียน ไม่สนใจกิจกรรมที่โรงเรียนจัดและผู้ปกครองบางคนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูแนะแนวและผู้บริหารโรงเรียน

อภิปรายผล

ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าน้ำที่ความรับผิดชอบและการจัดโครงการแนะแนว สำหรับกลุ่มประชากรทั้ง ๔ กลุ่ม มีดังนี้

๑. กลุ่มผู้บริหาร ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าน้ำที่ความรับผิดชอบและความคิดเห็นต่อการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียน ผู้บริหารในฐานะผู้กำหนดนโยบาย และเป้าหมายในการจัดโครงการแนะแนว เห็นว่ากระทำกันในระดับน้อย ทั้ง ๆ ที่มีความสำคัญมาก จึงเป็นผลทำให้การปฏิบัติค่าน้ำอื่น ๆ ไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร ทั้งนี้จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ผู้บริหารปฏิบัติหรือให้ความสำคัญต่อการแนะแนวในโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลางและน้อย เสียเป็นส่วนใหญ่ ก็แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารขาดความรับผิดชอบ ซึ่งจะต้องให้ความสำคัญและเอาใจใส่ช่วยเหลือโรงเรียนในทุก ๆ ค่าน้ำให้มากขึ้น ส่วนความคิดเห็นต่อการจัดโครงการแนะแนวกลุ่มผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นด้วยกับหลักการแนะแนว แต่ขัดแย้งกันในเรื่องที่ผู้บริหารขาดนโยบายและการให้ความช่วยเหลือที่น้อยเกินไป

๒. กลุ่มศึกษานิเทศก์ ศึกษานิเทศก์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบ และความคิดเห็นต่อการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียน ศึกษานิเทศก์ในฐานะผู้ปฏิบัติทำให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการแก่ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครโดยตรง มีความคิดเห็นและปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง ปฏิบัติน้อยและปฏิบัติน้อยมากที่สุด หมายความว่า ศึกษานิเทศก์ส่วนใหญ่ได้มีโอกาสปฏิบัติหน้าที่ที่ตามบทบาทที่น้อยมาก สาเหตุสำคัญอาจเนื่องมาจากจำนวนศึกษานิเทศก์มีน้อย เมื่อ เทียบกับจำนวนครูและโรงเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบแล้วแตกต่างกันมาก จึงทำให้ดูแลไม่ทั่วถึง หรืออาจเป็นเพราะบทบาทหน้าที่บาง เรื่องมิได้อยู่ในอำนาจของศึกษานิเทศก์โดยตรง จึงทำให้การปฏิบัติงานได้ไม่ดีเท่าที่ควร สำหรับความคิดเห็นต่อการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนส่วนใหญ่ เห็นความสำคัญและสนับสนุนให้โรงเรียนจัด

๓. กลุ่มครูใหญ่ ครูใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียน ในฐานะผู้ปฏิบัติและควบคุมการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนทั้งหมด ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และความคิดเห็นต่อการจัดโครงการแนะแนวก็อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน หมายความว่า ครูใหญ่ได้ปฏิบัติตามหน้าที่ได้มาก แต่ยังไม่มากที่สุด เพราะอาจเนื่องมาจากความไม่พร้อมด้านต่าง ๆ ของโรงเรียนมีอยู่มากก็เป็นได้

๔. กลุ่มครูประจำชั้นหรือครูแนะแนว ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่อยู่ในระดับมาก และความคิดเห็นต่อการจัดโครงการแนะแนวก็อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน จึงเห็นได้ว่าความพร้อมในการปฏิบัติงานของครูประจำชั้นอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับครูใหญ่

เมื่อเปรียบเทียบความพร้อมของประชากรทั้ง ๔ กลุ่มแล้ว จะเห็นได้ว่า กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มศึกษานิเทศก์ มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับน้อย เมื่อ เปรียบเทียบกับความพร้อมในกลุ่มของครูใหญ่และครูประจำชั้นแล้วอยู่ในระดับที่มากกว่ากัน จึงสรุปได้ว่า การจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษานั้น ความพร้อมของโรงเรียนมีอยู่พอควร แต่ความพร้อมด้านผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ผู้ให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการยังมีความพร้อมน้อย จึงอาจทำให้การจัดโครงการแนะแนวของโรงเรียนไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการจัดโครงการแนะแนว
 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ประชากรทั้ง ๔ กลุ่ม ส่วนใหญ่มีความคิดเห็น
 สอดคล้องกันมาก ว่ามีปัญหามาก สมควรที่สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครจะค้นหาทางแก้ไขโดยเร็ว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
 กรุงเทพมหานคร จะประกอบไปด้วยสิ่งสำคัญ ๔ ด้านคือ

๑. คุณสมบัติของบุคลากรในงานแนะแนว การจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถม
 ศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ต้องอาศัยบุคลากรจากหลายฝ่ายด้วยกัน ฝ่ายที่เป็นผู้กำหนดนโยบาย
 และแผนงานปฏิบัติด้านแนะแนว ได้แก่ ผู้บริหารส่วนกลาง ซึ่งเป็นผู้บริหารระดับสูง ศึกษาพิเศษ
 และผู้บริหารโรงเรียนซึ่ง เป็นผู้ควบคุมนโยบายและ เป็นผู้ดำเนินการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ ส่วนผู้ที่
 มีบทบาทอย่างสำคัญในการจัดโครงการแนะแนวและดำเนินการในค้ำนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อัน
 ได้แก่ ครูประจำชั้นหรือครูแนะแนว ซึ่งผลการวิจัยได้สรุปคุณสมบัติของครูแนะแนวหรือครูประจำชั้น
 ที่ทำหน้าที่แนะแนว ควรจะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

๑.๑ ต้อง เป็นผู้ศึกษาหรือ เคยศึกษาอบรมทางด้านการแนะแนวหรือจิตวิทยา กับทั้ง
 ต้องผ่านการฝึกอบรมทางค้ำแนะแนวมาดีพอสมควร

๑.๒ ต้องรู้และเข้าใจจุดหมายของการแนะแนว ความสำคัญและความจำเป็นของ
 การจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมได้อย่างถูกต้อง

๑.๓ มีความกระตือรือร้นและสนใจที่จะ เป็นครูแนะแนวที่ดี ให้ความช่วยเหลือทุกค้ำ
 แก่คณะครูและโรงเรียนด้วยความเต็มใจ

๑.๔ พยายามศึกษาหาความรู้ ควบคู่การอ่าน เอกสารและตำรา เกี่ยวกับการแนะแนว
 และเข้าอบรมสัมมนาทางค้ำแนะแนวอยู่เสมอ

๑.๕ เสียสละและอุทิศเวลา เพื่อการให้บริการแนะแนวแก่นักเรียนอย่างเต็มที่

นอกจากนี้บุคคลที่มีส่วนอย่างสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนโรงงานและแนวของโรงเรียนก้าวหน้าได้มากที่สุด ก็คือ ครูใหญ่และศึกษานิเทศก์ ซึ่งจะเป็นผู้ควบคุมให้โรงเรียนได้จัดกิจกรรมและแนวตามนโยบายและคอยให้คำปรึกษาแนะนำการปฏิบัติงานและแนวแก่ครูในโรงเรียนและต้องกระทำกันอย่างจริงจังอีกด้วย

แต่ความพร้อมด้านบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครในปัจจุบันยังไม่ดีนัก บุคลากรด้านและแนวส่วนใหญ่ขาดความรู้และประสบการณ์ที่ดี ต้องมีการพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยเฉพาะการกำหนดอัตราตำแหน่งครูและแนวประจำโรงเรียนให้ครบทุกโรงเรียน ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีตำแหน่งนี้เลย นับว่าเป็นปัญหาใหญ่ที่ฝ่ายบริหารจะต้องรีบแก้ไขโดยเร็ว

๒. ความพร้อมในด้านงบประมาณ ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครขาดงบประมาณที่จะนำมาใช้เกี่ยวกับการและแนวของโรงเรียนได้อย่างเต็มที่ ทางโรงเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับเงินงบประมาณเหมือนกันแทบทั้งสิ้น จึงควรให้ผู้บริหารส่วนกลางได้พิจารณาจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อการจัดโครงการและแนวสำหรับโรงเรียนให้มากพอ มิฉะนั้นการจัดโครงการและแนวของโรงเรียนก็ประสบกับความล้มเหลว ไม่ก้าวหน้า สิ้นเปลืองเวลาและเจ้าหน้าที่ฝ่ายและแนวโดยไร้ประโยชน์

๓. ความพร้อมในด้านอาคารสถานที่ ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ไม่มีห้องสำหรับใช้เป็นห้องและแนว และห้องปฏิบัติการทางด้านและแนวอื่น ๆ ที่เพียงพอ ไม่มีสถานที่สำหรับจัดกิจกรรมและแนวต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่ โรงเรียนบางแห่งมีห้องและแนว แต่การจัดไม่ถูกต้องหลักการของการและแนว บางแห่งขาดเอกสารและเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับการและแนว สรุปได้ว่า ความพร้อมในด้านอาคารสถานที่อื่นเป็นสิ่งจำเป็นต่อการจัดโครงการและแนวในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ปัจจุบันยังขาดความพร้อมในด้านนี้อยู่เป็นอันมาก เพราะฉะนั้น การแก้ปัญหาจึงต้องค่อยเป็นค่อยไป ซึ่งโดยหลักการและแนวแล้ว ในสภาพที่ขาดแคลนด้านนี้อยู่มากก็จริง แต่ก็ไม่เป็นอุปสรรคต่อการจัดกิจกรรมและแนวแต่อย่างใด เพราะว่ามีวิธีการบางอย่างไม่จำเป็นต้องใช้ห้องและแนว โดยเฉพาะ ห้องเรียนหรือห้องทำงานของครูประจำชั้นก็ใช้ได้เป็นอย่างดี

๔. ความร่วมมือที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น ๆ การจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียน ประถมศึกษา สังเกตกรุงเทพมหานครนั้น ถ้าจะจัดให้ดีมีประสิทธิภาพ มีใช้ขึ้นอยู่กับครูใหญ่หรือครูแนะแนวเท่านั้น ผลการวิจัยพบว่า การจัดโครงการแนะแนวที่ดีต้องอาศัยปัจจัยและความร่วมมือจากบุคคลหลาย ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องอย่างเต็มที่ การจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา จึงจะประสบผลสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ ปัจจัยสำคัญและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับงานด้านแนะแนวในโรงเรียนจึงสรุปให้เห็นชัดได้ดังนี้

๔.๑ นโยบายระดับสูง ต้องเป็นนโยบายที่มาจากสำนักงานการศึกษา ผู้บริหารระดับสูง ต้องให้ความสำคัญและโรงเรียนทุกแห่งในสังกัดกรุงเทพมหานคร ถือเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติอย่างจริงจัง

๔.๒ ผู้บริหารระดับสูงต้องเป็นผู้ควบคุมการปฏิบัติงานทางด้านแนะแนวของโรงเรียนต่าง ๆ ให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้ กำหนดอัตราครูแนะแนวสำหรับโรงเรียนทุกโรงเรียน จัดสรรงบประมาณ และเครื่องใช้ที่จำเป็นให้ พร้อมทั้งตรวจสอบประเมินผลโครงการแนะแนวที่โรงเรียน จัดทุกระยะ พิจารณาคัดเลือกครูประจำชั้นที่เหมาะสมให้ทำหน้าที่ครูแนะแนวโรงเรียน พร้อมทั้งรับฟังปัญหาและให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ทุกด้าน

๔.๓ ศึกษานิเทศก์ จะต้องเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ เป็นที่ปรึกษาในการจัดโครงการแนะแนวแก่ผู้บริหารโรงเรียนอย่างเต็มที่ ให้ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหา และส่งเสริมความรู้ให้แก่ครูใหญ่และครูในโรงเรียนด้วยการจัดฝึกอบรมทางด้านแนะแนวให้ ตลอดจนให้ความร่วมมือในการร่วมประเมินผลการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนกับครูใหญ่และคณะครูในโรงเรียนแล้วรายงานความก้าวหน้าให้ทางสำนักงานศึกษาทราบทุกระยะ จัดให้มีการประกวดโรงเรียนที่จัดโครงการแนะแนวได้ดีเด่น เพื่อเป็นตัวอย่างแก่โรงเรียนอื่น ๆ ต่อไป

๔.๔ ครูใหญ่ ครูใหญ่เป็นบุคคลสำคัญที่สุดในโรงเรียนที่จะเป็นผู้ริเริ่มจัดโครงการแนะแนวขึ้นในโรงเรียนได้ ครูใหญ่จึงเป็นทั้งผู้วางนโยบายหรือจุดมุ่งหมายในการจัดโครงการแนะแนวและทั้งเป็นผู้นำในการปฏิบัติงานให้บรรลุตามนโยบายที่โรงเรียนกำหนดไว้ ผลจากการวิจัยปรากฏว่าครูใหญ่หรือผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่มีความพร้อมในด้านการจัดและดำเนินการจัดโครงการแนะแนวอยู่ในเกณฑ์สูงอยู่แล้ว ปัญหาสำคัญมีใ้ค้อยู่ที่ตัวครูใหญ่ แต่อยู่ที่งบประมาณในการจัดไม่

เพียงพอ หากความร่วมมือกันอาคารสถานที่ที่จำเป็น หากอัตราครูและแนวประจำโรงเรียน โดยเฉพาะ การที่จะมุ่งหวังให้โรงเรียนได้จัดโครงการและแนวให้มีคุณภาพสูงสุดได้ ก็ต้องช่วยกันแก้ปัญหาทั้งผู้บริหารระดับสูงร่วมกับโรงเรียนอย่างจริงจัง จะให้โรงเรียนแก้ปัญหาไปโดยลำพังก็คงแก้ปัญหานี้ให้สำเร็จโดยยากยิ่ง อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารโรงเรียนที่มีความสามารถ นั้น ย่อมจัดโครงการและแนวขึ้นโดยอยู่บนพื้นฐานของความพร้อมของโรงเรียนและปัญหาความจำเป็นของนักเรียน ก็สามารถจัดโครงการและแนวขึ้นได้โดยไม่ยากนัก

๔.๕ คณะครูในโรงเรียนทุกคนต้องร่วมมือกันอย่างจริงจัง ต้องเข้าใจหลักการ และจุดมุ่งหมายของการและแนวที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียนทุกคน ต้องให้ความสำคัญแก่ครูและแนว และรวมเป็นผู้และแนวโดยหน้าที่แล้ว คณะครูทุกคนล้วนแต่เป็นครูและแนวของโรงเรียนทั้งสิ้น ในยามขาดแคลนครูและแนวโดยเฉพาะ คณะครูในโรงเรียนถือว่ามีความสำคัญที่ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องชี้แนะและขอความร่วมมือในการปฏิบัติงานและแนวอย่างเต็มที่ และจะต้องเป็นไปโดยความเต็มใจมิใช่บังคับให้ทำ ถ้าเป็นการขึ้นใจทำก็ไร้ประโยชน์ ไม่คุ้มค่า อาจเป็นผลร้ายแก่นักเรียนได้ในภายหลัง

๔.๖ นักเรียนก็เป็นส่วนสำคัญของโครงการและแนวในโรงเรียน เพราะเป็น ผู้บริหารที่โรงเรียนจัดให้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญของครูและแนว และบริการและแนวที่โรงเรียนจัดให้ นักเรียนมักจะแก้ปัญหาด้วยตนเองมากกว่าขอคำแนะนำจากครูและแนว นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีใครให้ความจริงกว่าครูและแนว ประกอบกับทางโรงเรียนก็ขาดการสำรวจปัญหาและความต้องการของนักเรียนอย่างจริงจัง ลักษณะเช่นนี้จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การและแนวของโรงเรียนไม่ประสบผลสำเร็จ มีคเป้าหมายและความต้องการที่แท้จริงของนักเรียน ทำให้นักเรียนไม่ใคร่สนใจกับบริการและแนวของโรงเรียน เพราะฉะนั้น การริเริ่มโครงการและแนวในโรงเรียนประถมศึกษา จึงต้องทำการสำรวจปัญหาและความต้องการของนักเรียนทั้งโรงเรียนเสียก่อน เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ถูกต้องมาพิจารณาวางแผนและดำเนินการต่อไปได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง

๔.๗ ผู้ปกครองนักเรียนก็มีส่วนอย่างสำคัญในการให้ความช่วยเหลือและส่งเสริม

ให้กิจการแนะแนวของโรงเรียนให้ก้าวหน้า เพราะถ้าหากผู้ปกครองนักเรียนไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นของโครงการแนะแนวในโรงเรียนเสียแล้ว กิจกรรมที่จัดไปก็ไร้ประโยชน์ เพราะนักเรียนจะถูกห้ามมิให้เข้าร่วมกิจกรรมได้ ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องให้ความรู้และชักจูงให้ผู้ปกครองหันมาสนใจบุคลากรของตน และมองเห็นประโยชน์ที่จะได้รับอย่างเต็มที่จากโครงการแนะแนวของโรงเรียน และพร้อมให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนทุกเมื่อ

ขอเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

๑. การวิจัยเกี่ยวกับการจัดโครงการแนะแนวนี้ ควรจะได้ทำการวิจัยต่อไปให้ครบทุกโรงเรียน เพื่อจะได้ข้อคิดเห็นจากผู้บริหาร โรงเรียนและคณะครูในโรงเรียนประถมศึกษา มาจัดสร้างรูปแบบโครงการแนะแนวที่พึงประสงค์สำหรับโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดกรุงเทพมหานคร
๒. ควรให้มีการวิจัยเปรียบเทียบวิธีการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร กับโรงเรียนในสังกัดอื่น ๆ เช่น โรงเรียนกรมสามัญศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย